

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 13 0 У 005294 19 Увп
Бањалука, 22.7.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Свјетлане Кнежевић чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Р. Ј. из В., заступана по пуномоћнику В. Р., адвокату из М., (у даљем тексту: тужитељица), против рјешења број ... од 27.12.2018. године, туженог Фонда, у предмету привремене неспособности за рад, одлучујући о захтјеву туженог за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 005294 19 У од 28.6.2019. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 22.7.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом, уважењем тужбе поништен је уводно означени акт туженог којим је одбијена је као неоснована жалба тужитељице, изјављена против рјешења Фонда, Канцеларија Д. број ... од 14.12.2018. године. Тим рјешењем је утврђена привремена неспособност за рад тужитељици преко 30 дана закључно са 03.01.2019. године.

Уважење тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт донесен супротно члану 8 и 197 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС”, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП), јер не садржи разлоге који оправдавају одбијање жалбе с обзиром да из налаза, оцјене и мишљења В. др П. ортопедског хирурга и судског вјештака из Специјалистички центар Д. Б. од 12.12.2018. године произлази да је тужитељица и даље неспособна за посао, те да је првостепена љекарска комисија након тога утврдила тужитељици привремену неспособност за рад све до 01.03.2019. године с тим да је у налазу навела да се не ради о повреди на раду, па побијани акт не садржи објективно образложење за одлуку која је наведена у диспозитиву чиме су почињене повреде одредбе члана 197 став 2 ЗОУП. Такође се указује да тужитељица оспорава квалификације чланова другостепене љекарске комисије наводећи да од три љекара ни један од њих тројице не посједује специјалистичко знање из области ортопедије или хирургије, с обзиром да је један офталмолог, а два су љекари опште праксе.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (захтјев) тужени побија наведену пресуду због повреде закона како то произлази из садржаја

захтјева. Наводи да је Првостепена комисија за оцјену привремене неспособности за рад Завода за медицину рада и спорта Републике Српске дала налаз, оцјену и мишљење број ... од 05.12.2018. године којим је утврдила да је тужитељица неспособна за рад до 03.01.2019. године који налаз је потврдила и Другостепена комисија за оцјену привремене неспособности за рад Фонда налазом, оцјеном и мишљењем број ... од 27.12.2018. године, па се тужитељица није могла поново обратити Првостепеној комисији, већ се могла обратити породичном љекару који је, на основу одредаба члана 2 став 1 и 2 у вези члана 17 Правилника о остваривању права на накнаду плате за вријеме привремене неспособности за рад („Сл. гласник РС“, број 63/08, 38/10, 61/11, 81/12, 100/14, 4/15 и 8/16, у даљем тексту: Правилник), могао утврдити привремену неспособност за рад у трајању до 30 дана, а чланом 17 Правилника о измјенама и допунама Правилника о остваривању права на накнаду плате за вријеме привремене неспособности за рад („Сл. гласник РС“, број 112/18), који Правилник се примјенује од 01.01.2019. године, прописано је да ако је осигураник Фонда оцијењен као способан за рад, а затим поново буде неспособан за рад из истог или другог разлога, дани привремене неспособности за рад осигураника, Фонд не повезује у погледу основа, висине и исплатиоца накнаде плате па сматра да је оспореним актом правилно жалба одбијена. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи.

Тужитељица није дала одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је рјешењем Филијала Д. број ... од 14.12.2018. године тужитељици утврђена привремена неспособност за рад преко 30 дана закључно са 03.01.2019. године, а неспособност је утврђена од 16.8.2018. године због дијагнозе *fractura radii extremitas distalis dex S52.5*. Оспореним актом је одбијена жалба тужитељице, а побијаном пресудом је уважена тужба и поништен оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Према одредби члан 3 став 1 Правилника, дужина привремене неспособности за рад осигураника Фонд утврђује у складу са Критеријумима дијагностичког поступка и оцјене привремене неспособности за рад који се налазе у Прилогу 1 и чине саставни дио Правилника.

Из подата списка, произлази да је тужитељици налазом, оцјеном и мишљењем Првостепене комисије број 9953 од 05.12.2018. године утврђена привремена неспособност за рад до 03.01.2019. године који налаз, оцјену и мишљење је потврдила и Другостепена комисија својим налазом, оцјеном и мишљењем број 06/004-6-653/18 од 27.12.2018. године.

Нижестепени суд налази да оспорени акт не садржи све елементе из одредбе члана 197 став 2 ЗОУП позивајући се на налаз, оцјену и мишљене ортопедског хирурга В. др П. од 12.12.2018. године према којем налазу је тужитељица и даље неспособна за рад, па закључује да чињенично стање није потпуно и правилно утврђено чиме је учињена повреда поступка из члана 8 ЗОУП.

И по оцјени овог суда, правилно је побијаном пресудом уважена тужба и поништен оспорени акт јер исти не садржи разлоге који оправдавају одлуку о одбијању жалбе тужитељице чиме је учињена повреда поступка из одредбе члана 197 став 2 ЗОУП. Ово из разлога јер се у спису туженог затиче налаз, оцјена и мишљење В. др П., ортопедског хирурга од 12.12.2018. године; од 06.01.2019. и 27.01.2019. године у којима се наводи да је тужитељица и даље неспособна за посао па тужени није могао одбити жалбу као неосновану, а да се није очитовао на предметни налаз будући да је тужитељица уз жалбу приложила налаз наведеног ортопеда.

Поред тога, чињеница да је Првостепена комисија донијела нови налаз, оцјену и мишљење 01.02.2019. године у којем констатује да је тужитељици продужена привремена неспособност за рад до 01.03.2019. године, а као први дан привремене неспособности за рад наводи се 03.01.2019. године до када је била оглашена неспособном за рад по налазу исте комисије од 05.12.2018. године, говори да је неправилно резонување туженог да се дани неспособности за рад не повезују.

Ово би било тачно уколико би постојао период прекида у погледу неспособности за рад, односно уколико би осигураник једно вријеме радио, а након тога му била поново утврђена привремена неспособност за рад. У овом случају та неспособност је континуирано трајала од 16.8.2018. године па све до 01.03.2019. године.

Из наведених разлога правилно је побијаном пресудом уважена тужба и поништен оспорени акт јер су испуњени услови из члана 10 тачка 2 и 4 ЗУС за његово поништење.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев туженог, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић